

ГЛАВА ЕДИНАДЕСЯТА.

ЗА

Тъжбитѣ относящи ся за противноститѣ на издаденото рѣшеніе за испадваніето.

Членъ 286). Съпротивленіята, които бы ся появили противъ рѣшеніето и илямтъ които показватъ обявеніето на испадваніето, и деньтъ отъ когато испадналіятъ е почналь да незаплаща дълговетѣ, ако бы да бжджтъ отъ странж на испадналіятъ, може да направи това, въ разстояніе на осямь дни, а ако бы да сж отъ роднинитѣ му, можятъ да ся въспротивляватъ въ разстояніе на единъ мѣсяць. Тья срокове ся считатъ, спорядъ както е казано въ 152-іятъ членъ, отъ деньтъ, когато ся е направиль и издалъ илямтъ за испадваніето.

Членъ 287) Съобразно съ илямтъ и рѣшеніето които ся издаватъ за обявеніето на испадналіятъ, и въ които ся назначава начялото (деньтъ), отъ когато испадналіятъ не е могълъ вече да си исплаща дълговетѣ, кредиторитѣ слѣдъ истеченіето на опрѣдѣленнитѣ срокове за испытваніето и потвърденіето на правдинитѣ, ако бы ся повдигнали да искатъ да ся промѣни датата на това начяло, не ся слушы постоянството имъ въ тоя случай. Слѣдователно, слѣдъ изминуваніето на горѣрѣченнитѣ срокове, датата която ся е опрѣдѣлила отъ напрѣди за начяло на испадваніето, и че не е могълъ да си плаща дълговетѣ, остава си пакъ сжщата, и по никоий начинъ немеже да ся промѣнява, нъ трѣбва да ся слѣдова и припознава за всичкытѣ кредитори.